

[Chr. Madsen.]

men det er måske for sent at bede om noget sådant, for lovgivningen er måske allerede blevet så indviklet, at man har stort besvær med at finde ud af den. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at den højtærede socialminister tager denne sag op til alvorlig overvejelse, for de gamle, der står over for at skulle gå på pension, og de gamle, der er på pension, kan ikke følge med i det, der foregår.

Dernæst til selve lovforslagene. Det skal på forhånd indrømmes, at de foreslåede lovændringer er noget andet end det, vi tidligere har diskuteret, men ses de i forhold til regeringens målsætning, den svenske ordning, og til de fremskridt, der er gennemført i Norge og Sverige, er betydelsen egentlig meget beskednen.

Efter lovforslaget bliver folkepensionen for ægtepar pr. 1. april 1964 7.428 kr. Ved behandlingen af samme lov i december 1963 stillede vi et ændringsforslag, der gik ud på, at folkepensionen skulle forhøjes til 7.600 kr., og det skulle gælde fra 1. januar 1963. Vi stillede dette ændringsforslag, fordi vi mente, at den internationale konventions bestemmelse om, at pensionen skulle være mindst 40 pct. af en arbejdsindtægt, skulle overholdes. Nu ser jeg i ministerens fremsættelsestale, at man — så vidt jeg ved for første gang — gør opmærksom på ILOs konvention og på folkepensionens størrelse i forhold til konventionens bestemmelse om 40 pct. af arbejdsindtægten. Ved at gøre opmærksom herpå giver man egentlig folketingets medlemmer et meget bedre grundlag for bedømmelse af folkepensionens størrelse. Efter den seneste beregning, som det hedder i bemærkningerne til lovforslaget, viser det sig, at vi er 0,2 pct. over mindstemålet i henhold til den omtalte internationale konvention. Der står ikke noget om, på hvilket tidspunkt disse beregninger er foretaget; der står blot „efter den seneste beregning“. Det vil altså sige, at når folkepensionen den 1. april 1964 er 7.428 kr., så vil denne pension ikke blive forhøjet i det følgende år, men først til 1. april 1965. Inden den tid kommer der udbetalinger af dyrtidstillæg både til folkepensionister og til lønmodtagere, så dyrtidstillæggene forlykker ikke billedet, men når lønforhøjelser-

ne bliver udbetalt til 1. marts, vil det sige, at folkepensionen i forhold til lønindtægten igen er under konventionens mindstemål på 40 pct., og dér vil den holde sig indtil den 1. april 1965.

Der er altså mange vanskeligheder for lovgivningsmagten med at komme over disse 40 pct., og enhver kan se, at der vil blive mange vanskeligheder ved at nå regeringens målsætning, som jo er den svenske ordning med dens 60-65 pct. af en arbejdsindtægt. Efter mine beregninger, efter hvad der foreligger i det lovforslag, som vi behandler, og efter hvad der er nævnt i tillægspensionsforslaget, vil en folkepension den 1. april 1965 til et pensionistægtepar — og her er altså regnet med dyrtidstillæg, der kommer til udbetaling, plus pensionisttillægget plus sygekassekontingent, og der er forudsat en tillægspension på 600 kr. — komme op på 9.032 kr. årlig, og ud fra samme beregninger og forudsætninger vil et folkepensionistægtepar den 1. april 1967 få 9.500 kr. eller ca. 9.500 kr. Det vil antagelig give en pension, der stiger op til en 43-44 pct. i forhold til en arbejdsindtægt.

Flere ærede medlemmer har gjort et tilsvarende regnestykke, har jeg hørt, og man er nået op til 45 pct. og 46 pct.; en enkelt er nået op til 48 pct. Det er selvfølgelig svært at skønne nogenlunde nøjagtigt bare et par år eller tre frem i tiden, men jeg er altså i mine beregninger kommet til, at man ikke vil komme op over de 46 pct. Der sker jo stadig væk noget på arbejdsmarkedet, lønningerne forhøjes, det må man tage med i sine betragtninger, når man foretager et sådant regnestykke.

Der er altså grund til, mener jeg, at vi her i det høje ting finder frem til en forhøjelse af folkepensionen og folkepensionens grundbeløb, der stiger noget hurtigere, end hvad der er foreslået i det foreliggende lovforslag. I stedet for at foreslå en 3 års overgangsperiode for de 900 kr. i pensions-tillæg kunne man jo bestemme, at folkepensionen skulle bygges således op, at den stod i et bestemt forhold til arbejdsindtægten, lad os sige et forhold på 50 pct. eller 55 pct. Ud fra dette forhold kunne man bygge lovgivningen op og bestemme, at det skulle være denne procent, der blev udbetalt i folkepension. Man bliver jo nødt til at gå